

[Knud Lind]

spørgsmål var såre enkelt: Skal en person, der er part i en sag og har en særlig interesse i en sags udfald i Overfredningsnævnet, betale for de fotokopier, som parten får udleveret af Overfredningsnævnet?

Dette meget simple spørgsmål kunne ombudsmanden have klaret meget hurtigt, f.eks. ved at læse bekendtgørelsen af 1986 om betaling for afskrifter og fotokopier.

Bækkeskov Gods fik først svar fra ombudsmanden den 5. april 1988. Det tog altså over 1 år, inden ombudsmanden gad svare på et så simpelt spørgsmål. Svaret faldt først den 5. april 1988.

At hr. Ole Espersen ikke kan læse om sagen i ombudsmandens beretning for 1988, er ikke ensbetydende med, at sagen ikke eksisterer. Det indtryk kunne man få, da man hørte hr. Ole Espersen udtale sig fra talerstolen. Hr. Ole Espersen havde gjort sig den store ulejlighed måske for første gang i sit liv at blade Folketingets Ombudsmands beretning igennem. Det var dog lidt mere end hr. Arne Melchior, der end ikke nåede at læse mit betækningsbidrag, inden han gik op på denne talerstol og generede et andet medlem af Folketinget for noget, dette medlem havde sagt i en helt anden situation.

Men hr. Ole Espersen nåede dog at komme igennem 1988-beretningen, og hr. Ole Espersen fandt ud af, at der måtte være noget galt, når sagen ikke stod i 1988-beretningen. Når hr. Ole Espersen ikke kunne finde den, er det snarere et udtryk for, at han heller ikke har læst instruksen for Folketingets Ombudsmand, § 13. I stedet for at udvandre som et fornærmet barn burde hr. Ole Espersen hellere have sat sig ind i reglerne om ombudsmandens virke.

Hvad havde ombudsmanden dog så travlt med, at han ikke havde tid til at svare Bækkeskov Gods? Jeg tør næsten ikke nævne det, for det vil blive et postulat. Mit simple bud er en særlig interesse for nogle andre sager, og jeg vil henvise til det svar, for det, debatten gik på, da vi sidste gang talte om ombudsmandens beretning, var spørgsmålet om, hvorvidt ombudsmanden nu også var habil i de sager, der drejede sig om udlændinge.

Jeg vil godt for ligesom at trække det historiske op for hr. Ole Espersen, fru Kirsten Lee, hr. Leif Hermann og andre henvise til Folketingets forhandlinger, sp. 2566 af 25. februar 1953, førstebehandlingen af sagen vedrørende om-

budsmanden. Da sagde den socialdemokratiske ordfører, og det vil jeg bede hr. Ole Espersen lægge godt mærke til, at med en ordning som her foreslået vil meget afhænge af, hvem der vælges til ombudsmand, ja, man kan sige, at ordningen står og falder med personen. Længe nede i samme spalte siger Bomholt ligeledes, at man skal få en mand, der repræsenterer absolut uafhængighed. Det er det, det drejer sig om. Derfor er det, at Fremskridtspartiet har sat spørgsmålstegn ved, om den nuværende ombudsmand er habil i en sådan grad, at han kan behandle de mange udlændingesager, der af en eller anden grund kommer til Folketingets Ombudsmand. Jeg vil godt allerede nu sige til hr. Ole Espersen, at det er vores indtryk, at man må skærpe loven om ombudsmandens virksomhed, således at der bliver indført nogle regler om inhabilitet, for som hr. Bomholt så rigtigt sagde, afhænger det fuldstændig af personen, hvordan det vil gå med ombudsmandens virksomhed.

Formanden:

Der er mulighed for to indlæg. Hr. Knud Lind.

Knud Lind (FP):

Da jeg havde forventet, at hr. Ole Espersen denne gang ville tage ordet og undskyldte de uheldige udtalelser, som han kom med tidligere – det samme gælder hr. Arne Melchior, men det forbigår vi i tavshed – blev jeg meget overrasket over, hvorfor hr. Ole Espersen ikke kunne finde en sag. Det var ikke uden grund, at jeg tog Bækkeskovsagen. Det havde to formål, nemlig

- 1) at vise, hvor lang tid der gik, inden ombudsmanden gad svare i en ganske enkel sag,
- 2) den kunne vise, at hr. Ole Espersen heller ikke havde læst ombudsmandens beretning for 1987, for dér stod den nemlig mærkværdigvis. Årsagen til, at den stod der, er, at ombudsmanden faktisk snyder lidt på vægten med hensyn til, hvornår sagerne skal i ombudsmandens beretning. Klageren får først besked den 5. april 1988, men sagen står i ombudsmandens beretning fra 1987.

Det er, som jeg tidligere har sagt, at efter at hr. Anker Jørgensen smed tøjlerne fra sig, har der været nogle tidligere ministre fra Socialdemokratiet, der har gået rundt som en slags huspøgelser og ikke rigtig har vidst, hvad de skul-